

Foto: archiv Jany Heřmánkové

Jana Heřmánková

„Všichni chlapi v oboru na mě koukají spíš jako na partáka a bez předsudků“

Metallica, Muse, Avril Lavigne, Colours of Ostrava, Metronome nebo rakouský Nova Rock. Tyto zdánlivě různorodé hudební akce mají jednoho společného jmenovatele – společnost T SERVIS, která na ně dodává techniku. V čele firmy stojí už bezmála dekádu energická a entuziastická Jana Heřmánková. Staročeské zvolání „Běda mužům, kterým žena vládne!“ v tomto případě rozhodně neplatí.

TEXT: PETR ADÁMEK

Než se ponoříme do světa světél, reprobeden a pódiových konstrukcí, zajímalo by mě, jaká je vaše historie v hudebním byznysu. Čemu jste se věnovala předtím, než jste nastoupila do společnosti T SERVIS?

V 90. letech jsem dělala redaktorku vydání časopisu Respekt, pak Stereo & Video. Potom mateřská, po ní jsem v roce 2000 nastoupila jako finanční ředitelka klubu Roxy. Tehdy jsme kromě akcí v klubu začali připravovat doprovodný program filmovému festivalu v Karlových Varech nebo Planet Festivalu. V Roxy jsem vydržela asi čtyři roky a začala jsem dělat booking kapelám jako Moimir Papulescu & the Nihilists, Gaia Mesiah, Nana Zorin, Indy & Wich nebo The Chancers. Současně jsem dělala technickou produkci koncertům, festivalům. Takže to byl můj rozjezd.

A nyní stojíte v čele jednoho z největších poskytovatelů pódiové techniky. Jak se to přihodilo?

Když jsem se pohybovala kolem festivalů, tak jsme si najímali právě T SERVIS. Postupně jsem se k nim dostávala blíž a blíž, až jsem tam v roce 2011 zakotvila napevno. Od roku 2016 pak v pozici jednatelky a výkonné ředitelky. Na starosti mám zejména finance a plánování, ale stále mě baví i technická produkce, neseďm jen v kanceláři.

Čím vším se zabýváte? Co dokážete?

Stavíme pódia – od těch nejmenších po ta velká na festivalech. V halách i venku. Věnujeme se pěti souvisejícím odvětvím. Jednak je to rigging, což je stavba jako taková – hlavní konstrukce a její support. Pak samotné pódium, na kterém se vše odehrává a které bývá někdy velmi členité. Potom světla, zvuk a video. Můžeme poskytnout čistě jen materiál, ale dokážeme udělat i vlastní návrhy a vizuály a pak komplet stavbu. Když člověk přijde na koncert, vidí zvukaře, kluky od security a pak nějaké pódium. Nikomu v první chvíli nedojde, kolik práce za tím stojí. Přitom festivalové pódium na akci veze třeba patnáct kamionů. To všechno zabezpečuje velká řada lidí. Když začal covid a my jsme na ministerstvech vysvětlovali, že v nárazných profesích za umělci stojí armáda lidí, kteří jsou teď bez práce, tak to pro ně bylo naprosto nepředstavitelné a my museli intenzivně vysvětlovat. Samotný T SERVIS má kolem čtyřicítky stálých spolupracovníků a zaměstnanců. K tomu si ale najímáme techniky externisty, hlavně když se v jeden termín sejde víc akcí.

Jaké typy akcí pokrýváte nejčastěji?

Pohybujeme se na široké škále od největších festivalů včetně zahraničních akcí přes koncerty, konference po firemní akce. Vždy je potřeba splnit požadavky, poskládat techniku, správně

počet lidí a odsouhlasit harmonogram. U největších festivalů, kde hraje několik velkých kapel, má každá své vlastní technické požadavky. Naším cílem je logisticky zabezpečit co nejrychlejší přestavby. Obvykle to funguje tak, že hlavní zvuk je totožný pro celý festival, ale zvuk na pódiu a světla musíme upravit tak, aby si je všichni odsouhlasili, případně si kapely vozí i vlastní. My máme za úkol koordinovat veškeré noční přestavby a další práce, aby se vše stíhalo a všichni byli spokojení.

Co je v tomto ohledu největší úskalí?

Čas, harmonogram a počasí. Produkce dávají velký důraz na to, jak to má všechno ve výsledku vypadat a že se

že nemusí vše probíhat, jak je naplánováno, a je nutné umět zaimprovizovat. Výsledek musí být stále stejný – aby akce, koncert proběhly ve stanovený čas.

Navíc se stále bavíme o technice, která může selhat.

Přesně tak. Například před několika lety jsem letěla na dovolenou a po třech hodinách jsme se vraceli zpět do Holandska, protože se porouchalo letadlo, které před sebou mělo mít ještě sedm hodin letu. Máte kávovar, uvaříte si kávu, a další vám to již neudělá. A to se samozřejmě stává. technikou. Je to nemilé, ale může se to stát. Pro takové případy je nutné vozit ty nejdůležitější komponenty a připojení zdvojeně, kdyby něco vy-

bezpečnosti bývají hodně stresující, stačí si vzpomenout na tragédii na festivalu Pohoda. Hledisko bezpečnosti prošlo velkým vývojem, dbá se na to a investují se do toho nemalé finance. Přistupujeme k tomu opravdu poctivě, nemůžeme si dovolit tuto součást vypustit. A jsme rádi, že i většina produkcí a promotérů větších akcí si toto uvědomuje a jsou ochotni si za to připlatit.

Velká pódia mají vlastní meteostanici. Jak funguje?

Na vrcholku konstrukce je vrtulka, která měří vítr. Je připojena na displej ve stagi a celé to obsluhuje zkušený technik, který dokáže poznat, že hodnoty vylítly proto, že se jen náhle stočil vítr, anebo že se

parametry, co za určitých podmínek a při síle větru dělat. Je vytvořen tzv. krizový bezpečnostní plán. Počasí ale dokáže být nevyzpytatelné. Konkrétně na Pohodě se setkaly dvě bouřky, a ačkoliv pořadatelé byli i na tuto variantu připraveni, dopadlo to nešťestím. Nikdy si nelze být stoprocentně jistý, počasí vždycky bude tahat za delší kus provazu. Riziko je rádo-vě v promile, ale stále existuje. To je něco, z čeho máme vždycky strach.

Na svém YouTube kanále máte zrychlené „making of“ video ze stavby svého největšího pódia na festivalu Masters of Rock. Jak dlouho to celé trvá od prvního bouchnutí po kompletně funkční stage?

Při asi dvanáctihodinových směnách zhruba pět dní. To se bavíme o naší největší stagi. Když stavíme něco menšího, tak třeba brzy ráno začneme a ten samý večer může kapela odehrát koncert.

Objevují se situace, které vás. vašimi zkušenostmi dokážou překvapit?

Může to vypadat, že už jsme postavili úplně všechno, ale stále se objevují věci, se kterými se setkáváme poprvé. Stále to nesekáme jako Baťa cvičky. Některé výzvy jsou i velmi příjemné. Obecně pla-

Hledisko bezpečnosti prošlo velkým vývojem a investují se do toho nemalé finance. Nemůžeme si dovolit tuto součást vypustit.

tí, že i střední a menší kapely dnes mívají obrovské požadavky. Celý obor jde dopředu, je stále větší, těžší a víc se řeší bezpečnost. I proto jsme se rozhodli pořídit novou, velkou střechu, jmenuje se T STAGE TESS. Střecha v našem žargonu znamená kompletní stage, celá ta konstrukce včetně pódia. Často jsme se totiž setkávali s tím, že kapely měly tak velké požadavky, že překračovaly povolené nosnosti. A my jsme museli přistupovat k redukci. Nová, velká střecha byla pro nás obrovská investice, včetně skladovacích prostor a kamionů. Jen na převoz je jich potřeba dvanáct. Ale byl to krok správným směrem.

Foto: T SERVIS

Kolik pódíí naráz dokážete se svým vybavením postavit? A kolik taková stage se vším vybavením v plné palbě v pořizovací ceně stojí?

Desítky pódíí to nejsou, ale jednotky ano. A cena stage? Řádově desítky milionů korun.

Když se bavíme o technice, jak rychle ve vašem podnikání stárne vybavení?

Technické požadavky jdou rychle dopředu. Z hlediska zvuku není pokrok tak rychlý, laicky řečeno, zvuk nestárne tak rychle. Když dokoupíme nové vybavení, tak starší dokážeme ještě stále prodat za slušnou cenu. U světla a LED obrazovek je situace jiná, chrlí se toho hrozně moc. Dřív existovala jen výbojková světla. Dneska je většina i velkých inteligentních světél ledkových, outdoorových, ale používají se i laserové hlavy. Řeč ale není jen o světle jako takovém. Všechno jde hodně dopředu a hlavní technici musejí hlídat novinky. Hlediska zapojení a odbavení. Když se pak potřebujeme starých světél zbavit, je skoro výhodnější dopřát jim poslední efekt shobením ze skály. Vybavení, které stálo 100 nebo 150 tisíc, má dneska prakticky cenu kejsu nebo-li přepravní bedny.

Jak moc do hloubky rozumíte vy sama té technické stránce?

Je to celoživotní učení. Na manažerské pozici mám povědomí o hardwaru, dle typu akce sesadím zvuk, světla, video, aby to jako celek dávalo smysl. Když

Mám povědomí o hardwaru, dle typu akce sesadím zvuk, světla a video, aby to jako celek dávalo smysl.

dostaneme od umělce technický rider, orientuji se v něm a techniku zadám do našeho systému. Sesadím harmonogram a další požadavky. Pak už si celou věc přebírá technik. Určitě neznám všechno, je stále co se učit, ale myslím, že se orientuji slušně, je to nutnost. A hlavně mě ta práce naplňuje a stále baví. Aby se do toho člověk dostal, chce to čas. Ideální je začít od píky, třeba jako bedňák nebo ve skladu, kde se vše kompletuje a balí. Tímhle způsobem se dá s technikou docela dobře seznámit.

Stále platí, že se ve vašem oboru uplatňují hlavně muži, jako žena jste výjimkou. Setkáváte se s předsudky?

Je pravda, že v tomto oboru ve vedení technické firmy asi žádná další žena nepracuje. Mohla bych se asi přirovnat k dirigentce symfonického orchestru. Tehdy do Roxy jsem naskočila technicky nepolíbená, ale s nasazením mně vlastním, tedy svoji pozici jsem si musela vybudovat. To se mi, myslím, podařilo. Později jsem díky produkční práci přičichla prakticky ke všemu. Myslím, že jsem si své pevné místo poctivě vydobyla. A vlastně se stále ráda posunuji. ●

Foto: T SERVIS

musí vše stihnout nazkoušet, a my musíme vše zkoordinovat tak, aby se to v nastaveném harmonogramu dalo stihnout postavit a zlikvidovat. Ve výsledku se musíme dostat do modelu, který bude realizovatelný. S tím potom souvisí počet bedňáků, techniků anebo možnost připravit něco už ve skladu. Máme tzv. touring trussy, kam se zavěsí světla, zakabeluje se to, celé to přijede na plac a rovnou se zavěsí. Tím šetříme čas na místě. Na velkých a především venkovních akcích vstupuje do procesu řada proměnných. Od počasí po různé složky, které na sebe navazují. Pak se stane,

povědělo službu. Na velké akce vozíme navíc i pulty.

Předpokládám, že náročnější je stavět scénu na venkovním festivalu než v hale, je to tak?

Určitě. Venku musíme řešit zásadní faktor, kterým jsou povětrnostní podmínky. Zjednodušeně to znamená počítat s určitou silou větru, kterou konstrukce dokáže ustát, při složitějších stavbách spolupracujeme se statikem na posouzení celé stavby a zatížení s přihlédnutím k počasí. Při vytrvalém dešti je také potřeba mít krytou elektriku, při bouřkách uzemnění stage. Otázky

žene něco horšího. Na to všechno jsou parametry, kdy jsou dány jasné postupy při různé síle větru, až třeba po vyklizení areálu. Meteostanic máme několik a jezdí s každou naší střechou.

Zmínila jste tragickou událost na festivalu Pohoda, kde v roce 2009 spadl kvůli bouřce stan, ve kterém byly stovky lidí. Nešťěstí si vyžádalo jeden život a desítky zraněných. A i v loňském roce museli zrušit kvůli počasí festival předčasně. Dá se něčemu takovému předejít?

Každý velký festival má nastavené jasné